

Justyna Przyborowicz

Uniwersytet Jagielloński, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej

STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ:

Zarządzanie unijnym sektorem audiowizualnym. Wymiar międzykulturowy

Rozprawa liczy 298 stron, podzielona jest na 6 rozdziałów opatrzonych wstępem i zakończeniem. Obszar badawczy obejmuje wymiar kulturowy zarządzania w sektorze audiowizualnym UE. Wyniki badań przedstawione zostały na podstawie koncepcji kultury organizacyjnej Edgara Scheina, co pozwoliło zwrócić uwagę na rolę, jaką w sektorze audiowizualnym odgrywają artefakty kulturowe, przyjęte przez UE normy i wartości oraz ukryte założenia kultury organizacyjnej organów unijnych.

Sektor audiowizualny pełni w UE istotną funkcję, a jego pozycja rośnie na znaczeniu w stosunku do innych dystryktów, zwłaszcza w kontekście społecznym i kulturowym. Wiąże się to z rozkwitem przemysłów kreatywnych, możliwościami przepływu sygnału cyfrowego i procesami konwergencji medialnej oraz rozwojem mediów hybrydowych. Ważną rolę w kształtowaniu obszaru audiowizualnego odgrywają unijne jednostki organizacyjne. Ustalenie panujących wewnątrz środowiska organizacyjnego norm, wartości i symboli umożliwia zrozumienie kulturowych aspektów zarządzania unijnym sektorem audiowizualnym. Dla zewnętrznych obserwatorów zarządzanie sektorem audiowizualnym jest bardzo trudne do zrozumienia. Niełatwe do przeniknięcia są również zależności pomiędzy aktorami społecznymi, a także określenie elementów kultury organizacyjnej. Z tego względu niniejsza rozprawa ma charakter interdyscyplinarny i podejmowane są w niej aspekty dotyczące m.in. komunikacji.

W trakcie wieloletniego analizowania działań UE w sektorze audiowizualnym coraz wyraźniej ujawniały się wątki związane z uwarunkowaniami kulturowymi procesów zarządzania. Zagadnienie to stało się niezwykle interesujące badawczo. Rzetelne opisanie i zrozumienie kulturowych procesów zachodzących w sektorze audiowizualnym było jednym z bodźców do rozpoczęcia badań własnych. Kolejną przyczynę stanowiła próba zrozumienia sposobu wewnętrznej pracy UE oraz analiza panujących tam zależności kulturowych. Z upływem czasu okazało się, że aspekt kulturowy zarządzania sektorem audiowizualnym całkowicie przeniósł ambicje badawcze na problematykę kultury organizacyjnej. Dominujący dyskurs oparty na wspólnie podzielanych wartościach i normach mieści również ukryte założenia kulturowe, które warto odśłonić. Niniejsza rozprawa jest próbą zrozumienia wspólnie podzielanych przez członków zróżnicowanej kulturowo organizacji wartości oraz ustaleniem, jak funkcjonują komórki zajmujące się w niej sektorem audiowizualnym.

Celem głównym podejmowanych badań jest wykazanie znaczenia unijnej kultury organizacyjnej w zarządzaniu sektorem audiowizualnym UE. Opisuując obszar badawczy, koncentrowałam się na uchwyceniu mechanizmów zarządzania sektorem audiowizualnym w unijnej kulturze organizacyjnej. Do opisu wyników badań wykorzystałam trójpodział kultury organizacyjnej na artefakty kultury, normy i wartości oraz ukryte założenia kulturowe, co pozwoliło rozłożyć materiał empiryczny na trzy sfery interpretacyjne.

Realizacja rozprawy koncentrowała się wokół niniejszych pytań badawczych: Jakie standardy dla sektora audiowizualnego wytycza UE? Czy istnieją symbole, wartości i normy unijnej kultury organizacyjnej? Jak wygląda proces komunikacyjny w unijnych jednostkach organizacyjnych sektora audiowizualnego? Jakie ukryte założenia determinują decyzyjność w sektorze audiowizualnym UE? Z pytań badawczych wyłoniły się korespondujące hipotezy robocze: w sektorze audiowizualnym UE w zapisach oraz dokumentach dotyczących obszaru audiowizualnego obowiązują wspólne normy postępowania i wartości organizacyjne; w instytucjach unijnych istnieją artefakty właściwe dla kulturowych procesów zarządzania; ukryte założenia determinują procedowanie w sektorze audiowizualnym UE.

By móc osiągnąć postawione cele badawcze, właściwy okazał się wybór metod jakościowych. W badaniach nad kulturą dominuje podejście interpretatywno-symboliczne, które pozwala odkrywać jej właściwości. Wzorcowym postępowaniem w takich przypadkach jest wybór metod etnografii terenowej, które zostały użyte również w niniejszej pracy. Wykorzystanie teorii ugruntowanej umożliwiło systematyzację wiedzy pochodzącej z terenu.

Za najważniejsze efekty dysertacji można uznać: przedstawianie badań unijnej kultury organizacyjnej w zakresie obszaru audiowizualnego; kompleksową prezentację podziału kompetencyjnego unijnych jednostek organizacyjnych zajmujących się sektorem audiowizualnym; opisanie kulturowych aspektów zarządzania w instytucjach UE; wskazanie ukrytych założeń unijnej kultury organizacyjnej; zidentyfikowanie wybranych obszarów strategii audiowizualnej UE; przedstawienie kluczowych konfliktów oraz możliwości wynikających z zarządzania w warunkach wielokulturowości w kontekście bieżących problemów w UE.